

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XXII. IANVARII

M. CAROLO DV. PRE' Doctore Medico, Moderatore.

An Hydrophi Medicandi?

771

OMO quamvis naturæ amarius, eam tamen nouerim sapius experitur, aqua si multa commoda, vicissim plurima percipit incommoda, qualia sunt qui illum multifariam exercent morbi, nempe vel simularium eius partium crasim alterando, vel dissimularium *ἀσυνάου* peruertendo, vel vtrarumque communem *ἡσυχίᾳ* dissoluendo. Istorum quosdam curandos aggreditur medicus, alios vt desperatos præfidiorum famæ studens seipsum non attingit, & quamvis intemperies adiunctam vt plurimum habeat cacoëthiam, imò & contagium, suis tamen non caret illa remedijs, tum simplicibus quæ primis qualitatibus, tum alexipharmacis quæ totâ suâ substantiâ agant: sic pesti (à febre putridâ quæ contagiosa non est) distinctæ, elephantiasî (vsu veneris ingrauescenti, eunuchis minime verendæ) rabiei, vt & cuilibet intemperiei, siue simplici siue complicatæ medicus feliciter auxiliatur.

IVSMODI morborum alij in vnam duntaxat speciem propagantur vt pestis, alij in diuersam vt rabies: insolens affectus, quique vt rarò sponte sanescit, sic rarò sponte ex se in homine generatur, sed vel infecto vulnere à Canem, Lupo, Equo, Vro, vel eorum spumâ aut saliuâ contrahitur, & oclius vel tardius pro variâ hominis complexionem & venenitatem *ἐντροπία*; cor primum (vt venena omnia) deinde reliquas partes sensim opprimit, & tandem hydrophobiam morbum acutum, antiquis notum accersit, sed quia ignaris iuxta ac petitis vlcus illud in omnibus alteri simile, sæpius imponit, vtilis est experimento locum nimirum nux iuglans recenti vlceri apposita gallinæ deuoranda tradatur, & eidem necem inferat; vel si Canem qui hominem fauciauerit attentè intuearis, is famet, sitit, nihil tamen cibi potulque sumit, oculos flammeos trucesque habet, auriculas demittit, linguam exurit, vmbra oblatur, sæpe sine vilo latratu tristis & anxius discurret, crebro tanquam cursu fatigatus spirat, caudam gestat intortam, nulloque discrimine in quacunque obuias animantes impetu ac morsu fertur.

ON citius eius veneni vis effera detegitur, si sub forbi tegmine recumbas, amornus, sanguinariæque virgulam atrectes, sed imminens est & sese prodit insuetâ corporis difficultate, vigilijs, imbrium fugâ, neglecto lyæo (qui tunc proscribi debet) lucis & lucidorum auersione. Confirmata vero cum mentis vsus non est, simulque timeri aqua cœpit, hic nervorum dissentio, sitis implacabilis, sommus turbulentus, horrores furorisque penitus inter hæc, alij sicut Canes latrant, isti vluant vt Lupi (quos propterea ne *λυκαδρόνους* exilimes) non phreniticos *παρεφρένους*, non maniacos *ἀντρέτες*, non melancholicos quem deliria multi formia; sed parum interest an *ὕδροφοβος*, *ὕδροφόνος*, *βροχολόγος* dixeris, exigui momenti Medicis est nominum disputatio, qui rerum essentis attendunt, cum assent morbi huiusce essentiam positam esse in diathesi venenata remissi, caloris & intensissimæ siccitatis particeps, homini communicata ab animali rabido cum vehementi liquidorum calore, mordendi inclinatione & horrendis alijs symptomatis.

T imprudens est hominis eum qui sanari non potest attingere, sic Medicum humani nihil experiri & tentare; egrumque miserrimum, in vitæ mortisque angustijs dubium deferere: non semper constat qui morbi sunt *ἀνίατοι*, multi omni spe prostratâ ad stuporem sanati sunt, natura sæpius paululum adiuta vires iterum colligit, morbumque præter expectationem profigat, idque potissimum in acutis, in quibus non omnino certè sum salutis aut mortis prædictiones. Non vsquequaque hæcticæ confirmatæ (quod quibuscumque placet) similis est hydrophobia; in illa vires collapsæ, solidæ partes devstæ, spes omnis salutis adimunt; in hac integris viribus, viuificante humido, intensæ qualitates contrariarum presentia remittuntur, complicata intemperie cacoëthia suis alexipharmacis retrahitur, appositis remedijs exagitata mens restituitur, & erectâ animi constantiâ sese colligens æger, aqua, liquido rum, pellucidorum metu liberatur; & inopinato aduersorum auxilio in pristinum valetudinem incurrit.

ISERRIMUM tamen morbi genus, quod hominem siti & aque formidine simul cruciat; infelicitissimus homo qui proficua remedia tanquam sibi nocua ita respuit, vt non modo liquida non admittat, verum & e corpore omnino demittat. Vrina (nullis sanum aut aliorum imaginibus variegata) indefinenter erumpit, semen sine desiderio veneris effunditur, spuma circa os apparet, siccat aqua pericardij, accedit tandem frigidus calor & exhausto humido radicali præuila morte occumbit; quam tamen propinato veneno, strangulatu, aut nefando alio instrumento accelerare, immanis est non providentis Medici qui istarum præternaturarum excretionum cursum inhibere, qui partes obfessas roborantibus & alexipharmacis (vt sunt alyssum, pimpinella, cancer fluuiatilis) firmare, qui frigidis & humidis calorem & siccitatem emendare, qui *μυζορραϊν* ab inferioribus ad superiora prohibere ac deprauatæ imaginationi mederi potest, inopinantem ægrum in flumen aut mare manifestis simul & occultis qualitatibus *ἀνίστασθαι* proiciendo; ne impossibilem mirentur Medici philosophi exclamantes Euripidem animaduertentes, *βιάσασθαι καὶ ἄνθρωπος τίς ἀνέστη κατὰ*.

Ergo Hydrophobi Medicandi. 217.

Proponebat Lutetiæ CLAVDIVS GERMAIN Parisinus A. R. S. H. M. DC. XXXII.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Franciscus Mallet.
M. Iacobus Louvain.
M. Petrus Sauare.

M. Hermannus de Launay.
M. Philippus Harduinus de S. Iacques.
M. Helias Beld.

M. Guillelmus de Vailly.
M. Claudius Gervais.
M. Franciscus Guenault.

